



ԵՐԱՊՈՒՇԱԲԹԻ, 21 ՅՈՒՆԻՍ, 2019

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ ՚յիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 36

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻԻՆԸ

Տէր, քու սերդ երկինքին պէս անսահման է,
հաւաքարմութիւնդ՝ մինչեւ ամպերը կը հասնի:
Արդարութիւնդ լեռներուն պէս բաձր է,
դաբաստաններդ՝ ովկիանոսներուն պէս խորունկ:
Դուն է որ կը հոգաս
մարդոց թէ անասուններուն կարիքները, Տէր:
Ինչ թանկագին է հոգածութիւնդ, ով Աստուած.
բոլոր մարդիկ քու թելերուդ հովանիին կ'ապաւինին:
Քու փաճարիդ առաք օրհնութիւններով կը լիացնես զանոնք,
շնորհքներու քու գեպէդ խմել կու տաս դուն անոնց:
Որովհետեւ դուն ես կեանքի աղբիւրը.
լոյսովդ է որ մենք լոյսը կը տեսնենք:
Մշտական ըրէ հոգածութիւնդ անոնց վրայ՝
որոնք քեզ կը ճանչնան,
եւ արդարութիւնդ անոնց վրայ՝ որոնք սրտով ուղիղ են:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹԸ



ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Գ ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 1:9-15

ԴԻՈՏՐԵՖԷՍԻ ԵՒ ԴԵՄԵՏՐԻՈՍԻ ՄԱՍԻՆ (1:9-15)

Անցեալ անգամ փեսանք, որ Յովհաննէս Առաքեալ, իր այս երրորդ ընդհանրական նամակով ուղղուած Գայիոս անունով հաւաքացեալի մը, որ ըստ երեւոյթին փեղոյն համայնքին պատասխանատու ըլլար, աղօթք կը բարձրացնէ, որ Աստուած այնպէս ինչպէս հոգեւոր, նոյնպէս նաեւ բոլոր գործերուն մէջ յաջողութիւն պարգեւէ Գայիոսին, որպէսզի անով մասնակից ըլլայ անոնց, որոնք ճշմարտութեան համար աշխարհներ կը փրկեն: Որքան ալ այս նամակը անձնական նամակ որպէս որակենք, սակայն, այնքան ճշմարտութիւնները ցոյց կու տան, թէ այնքան ալ անձնական չեն, այլ պարզամտեր ամբողջ եկեղեցիին ուղղուած:

Յովհաննէս Առաքեալ նաեւ կը յիշէր իր նամակին մէջ այն վկայութիւններուն մասին, որոնք փրկուած էին հաւաքացեալ եղբայրներու կողմէ Գայիոսի մասին, որ կ'ապրի Աստուածահաճոյ, ճշմարիտ հաւաքքին վայել կեանք մը: Այդ վկայութիւնները ուրիշ բան չէին եթէ ոչ ուրախութիւն պարճառող նոյնիման Յովհաննէս Առաքեալին, փեսանք, թէկուզ լսելով որպէս վկայութիւններ, թէ ինչպէս իր որդեակները ճշմարիտ հաւաքքին համաձայն կ'ապրին: Իսկ Գայիոսի ըրածները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ հաւաքքին համաձայն, ու մանաւանդ՝ հաւաքքի ու սիրոյ արտայայտութիւնը եղող գործեր: Առաւել եւս, որպէս պարտականութիւնը, Գայիոսի պարտականութիւնն է նաեւ ոչ թէ միայն ճշմարտութեամբ ապրելու, այլ այդ ճշմարտութիւնը նաեւ փոխանցելու հաւաքակիցներուն, եւ այդ ճշմարտութեան համաձայն ալ ապրելու:

Այս բաներուն մասին Յովհաննէս Առաքեալ նամակ գրած էր հաւաքացեալներուն, բայց ահա **«Դիոտրեֆէս, որ միակ ղեկավարը կ'ուզէ ըլլալ՝ կը մերժէ ռեւէ հրահանգ սրանալ Առաքեալներէն»** (9 հմր): Ոչ միայն կը մերժէ, այլ առաւել եւս, **«չարամիտ գրաբարութիւններ ալ կ'ընէ Առաքեալներուն հասցէին: Եւ դեռ արով ալ ջրաւարարուելով, ոչ միայն ինչ չ'ընդունիր մեր կողմէ որկուած եղբայրները, այլ՝ ընդունողներուն եւս արգելք կ'ըլլայ, եւ մինչեւ իսկ զանոնք եկեղեցիէն կ'արտաքսէ»** (10 հմր): Այս վիճակը ցոյց կու տայ, թէ եկեղեցին ինչ վիճակներէ կ'անցնէր, ոչ միայն արտաքին նեղութիւններէ ու հալածանքներէ, այլ նաեւ՝ ներքին: Ինչպէս Պօղոս Առաքեալ ալ իր նամակներուն մէջ կ'անդրադառնայ այս երեւոյթներուն: Ճիշդ այս մասին, Քրիստոս Ինք առիթով մը խօսած էր Իր աշակերտներուն, երբ անոնք կը վիճէին իրարու հետ, թէ ով է մեծը, ով է ղեկավարը: Յովհաննէս Առաքեալ համեմատական մը կ'ընէ երկու անձերու միջեւ՝ Դիոտրեֆէս եւ Դեմետրիոս, որոնք երկու քաղաքի նկարագիր ունեցող անձնաւորութիւններ: Ահա կոչ կ'ընէ Յովհաննէս Առաքեալ Գայիոսին, ըսելով. **«Սիրելիս, չարը թող օրինակ չըլլայ քեզի, այլ՝ բարին օրինակ առ. որովհետեւ բարին գործողը Աստուծմէ ծնած է, մինչդեռ չար գործողը երբեք զԱստուծ փեսած չէ»** (11 հմր): Իսկ թէ ով է բարին, որպէս օրինակ՝ Դեմետրիոսը: Արդեօք նոյն այն խօսքը չէ Պօղոս Առաքեալի. **«Չար ընկերը լաւ նկարագիրը կը խաթարէ»** (Ա Կորնթ 15:33): Յովհաննէս Առաքեալ յիշելով Դիոտրեֆէսի պարագան ոչ միայն ցոյց կու տայ անոր վարմունքը, վերաբերումը, այլ նաեւ ցոյց կ'ուզէ փայ անոր հոգեւոր վիճակը, եւ ունեցած հաւաքքը: Ահա թէ ինչ կ'ուզէ ցոյց տալ Յովհաննէս Առաքեալ, թէ ինչպէս վաղ վերաբերմունքը, եսակեղծուն նկարագիրը, քառասային վիճակ կրնայ սրտեղծել եկեղեցոյ կեանքէն ներս: Ահա ճիշդ այսպիսի երեւոյթներու համար էր, որ Պօղոս Առաքեալ պարուէր փրկուալ իր աշակերտին Տիմոթէոսին ըսելով. **«Աստուծոյ խօսքը քարոզէ եւ զայն յայտարարէ ամէն առիթով, առանց պատեհութիւնը կամ անպատեհութիւնը խորհելու, սխալները ուղղէ, եւ սաստրէ կամ յորդորէ՝ մեծ համբերաւորութեամբ ուսուցանելով»** (Բ Տիմ 4:1-2):

Յովհաննէս Առաքեալ այսքան չի խօսիր, որ Դիոտրեֆէս աստուածաբանական կամ ուսուցողական շեղումներ ունենայ, այլ՝ անոր վերաբերմունքին հետ կապուած, որ միատեսակ ժամանակ նոյնքան կարեւոր է, որքան աստուածաբանական կամ ուսուցողական երեսը հաւաքացեալին: